

Ca l'Oromí

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C. Montjuic, 31, 08184, Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.58732
Longitud: 2.16907
UTM Est (X): 430741
UTM Nord (Y): 4604292

Classificació

Número de fitxa 08156 - 40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1926
Autoria de l'element: Francesc Folguera i Grassi, arquitecte.
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM 2015, nº 4.01. BCIL.
Número inventari Sí, IPA: 27513.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0744304DG3004S0001GT
Autoria de la fitxa Joan Vicens Tarré/Michelle Bianco Barazarte
Data de registre de la fitxa: dc., 25/04/2001 - 02:00

Descripció

Casa d'estiueig noucentista, de planta rectangular, que consta de planta baixa i dos pisos. Es conserva l'estructura original de murs portants de maó i forjats d'entrebogat de fusta.

Cal destacar els cavallets dels quatre vessants del sostre, que van ser construïts a terra i pujats després amb una grua, cosa inusual a l'època.

La coberta és inclinada a quatre vessants, realitzada amb teula àrab i embigat de fusta, deixant un generós ràfec en voladís, amb un tractament formal i plàstic de línies clàssiques.

En totes les façanes el repartiment d'obertures és totalment harmònic. Les finestres i balcons es troben decorats amb la tècnica de l'esgrafiats.

En la façana principal hi ha la porta, flanquejada per dues grans finestres d'arc rebaixat. Al centre, la porta segueix l'eix vertical juntament amb l'esgrafiats de la planta primera i l'òcul del segon pis. Per sobre de la porta hi ha una motllura, que recorre tota la casa i separa la planta baixa de la resta de l'edifici. Al primer pis hi ha dues finestres d'arc rebaixat i, al centre, una escena esgrafiada que representa un caçador i un pescador, possiblement activitats típiques de la contrada o aficions del propietari de la casa. A les golfes, hi ha un òcul flanquejat de dues finestres.

Totes les obertures estan envoltades d'esgrafiats, amb motius vegetals i animals. En les cantoneres, la mateixa tècnica imita el disseny de pedres. També presenta dibuixos en rectangle amb alternança d'elements romboïdals.

En la façana de migdia, a la planta baixa, la porta es troba emmarcada per dos grans finestrals.

Al primer pis hi ha una obertura d'arc rebaixat, que dona a una gran balconada, que ocupa tot l'ample de la façana. En un costat, hi ha un rellotge de sol esgrafiats i una Diana caçadora. I finalment, al tercer pis, en eix amb l'obertura que dona a la balconada, es situa una finestra rectangular.

En la façana nord les obertures segueixen el desnivell de l'escala interior. Cal destacar les cantonades de l'edifici, decorades també amb esgrafiats, en aquest cas geomètrics.

L'interior està realitzat amb fusta de melis. Es conserven els terres originals i l'escala de fusta.

En la planta baixa, originalment, hi havia l'escala de fusta a mà dreta i tres portes que conduïen a la saleta, al menjador i a la cuina respectivament. Posteriorment, es va tirar a terra la paret que dividia la saleta del menjador.

En el primer pis hi havia tres dormitoris, l'oratori, que correspon a la finestra circular de la façana de ponent, i un bany. L'oratori es va destruir durant la guerra, quan els obligaren a cremar el retaule que hi havia i eliminar qualsevol resta de la capella. En el seu lloc s'hi feu un altre dormitori. En el segon pis hi trobem cinc dormitoris més i un petit lavabo, que té com a finestra la obertura circular que dona a la façana principal.

Observacions:

Fotografies: Catàleg de béns a protegir, POUM (2015).

Història

Edifici projectat per Francesc Folguera i Grassi a l'any 1926, com a casa d'estiueig.

Folguera fou un dels arquitectes més destacats de principis de segle XX, d'estil noucentista. Segons Ràfols (vegeu bibliografia) pertanyia al grup d'arquitectes que fusionaren el popular i el brunellesquià, imposant la tendència mediterrània.

El disseny dels esgrafiats també és obra del mateix arquitecte, així com tot el jardí, amb la font aixecada sobre columnes de maó el·líptiques i la miranda, actualment quasi enderrocada. En el disseny i la construcció de la casa s'hi van emprar els mètodes més innovadors, per exemple les dobles parets com a

mètode d'aïllament.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2009) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Palau-solità i Plegamans).

JARDÍ, E. (1980) El novecentismo catalán. Barcelona: Es. Aymà.

MIRALLES, F. (1983) L'època de les avantguardes, 1917-1970. Barcelona: Edicions 62.

RÀFOLS, J. F. (1980) Diccionario biográfico de artistas de Catalunya, Valencia y Baleares. Barcelona, Bilbao: Ediciones Catalanas. La Gran Enciclopedia Vasca.

ROIG BUXÓ, J. (ARRAGO S.L.) (2011) Catàleg de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic. POUM. Palau-solità i Plegamans: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans.

